

Paddenstoelen Vlodrop St. Ludwig

21 oktober 2023

We hebben 3 nieuwe mensen die hebben aangegeven om eens een keer mee te willen gaan met de plantenwerkgroep om te kijken of het iets voor hen is. Daar zijn wij natuurlijk blij mee.

Paddenstoelen vinden ze geweldig, maar in je eentje kom je vaak niet verder. Aan iedereen is gevraagd om een spiegelkje en een loep mee te brengen.

Sjoerd vraagt, heel attent, of hij ook de Obsidentify mag gebruiken. Natuurlijk Sjoerd, voor je soorten challenge. Ook Math doet hieraan mee. De Obs kan ook wel gemakkelijk zijn, als je helemaal niet weet in welke categorie je moet zoeken. Maar vertrouw er niet op met eetbare paddenstoelen.

De paddenstoelenwerkgroep Midden Limburg van Weert/Roermond is mee gaan voorlopen. De vlonder naar de Dalheimermühle is afgesloten wegens werkzaamheden. Beetje jammer in de herfstvakantie. Met de 80 gevonden soorten heb ik wel een leidraad om met de groep bepaalde soorten op naam te brengen. Minstens 1/3 is echter alweer verdwenen en nieuwe paddenstoelen zijn verschenen.

Eerst even uitleg; wat is een paddenstoel? Een paddenstoel is het vruchtlichaam van een zwam of schimmel. Paddenstoelen vormen maar een klein deel van de schimmel, het grootste deel bevindt zich onder de grond in de vorm van schimmeldraden. Ik kijk nauwelijks op mijn klembord. De bijzondere vondsten weet ik uit mijn hoofd. We starten met iets heel groots, de grote parasolzwam, deze heeft een verschuifbare ring, dan gaan we verder met iets heel kleins: het geel nestzwammetje, je kunt mooi de sporenhoopjes in het nest zien liggen bij de paddenstoeltjes waar het dekseltje vanaf is.

Foto: Angelique Aelen

Ik heb me voorgenomen om enkele soorten beter uit te leggen. Collybia's, Melkzwammen, fopzwammen, mycena's, russula's. Kim breekt op verzoek een omgevallen russula door. Witte steel, en inderdaad breekt als een krijtje. Russula's zijn er in 160 soorten. Het vruchtvlies is broos.

Mycena's; kleine kegel- of klokvormige hoeden op tere lange stelen, doffe kleuren.

Lactarius, melkzwammen krijgen druppels melk op de plaatjes en het vlees als je ze beschadigd. De hoed en de steel kunnen makkelijk breken.

Collybia; taaie vezelige steel, er is geen ring of volva. De plaatjes liggen vaak nogal dicht opeen en zijn nooit aflopend. Ze hebben een holle steel.

Amanieten zitten in een velum partiale en een velum universale. Ze hebben een knol in een beurs en een ring om de steel.

Paddenstoelen hebben geen bladgroen en zijn dus niet in staat om zoals planten dat wel kunnen, uit kooldioxide, water en zonlicht, suikers te maken die ze nodig hebben om te groeien. Hoe komen ze dan aan hun energie? daarvoor hebben ze 3 manieren:

1. Door het afbreken van dood, organisch materiaal. De Saprofyten.
2. Door het afbreken van levende organismen. De Parasieten.
3. Door het samenleven met andere planten, voornamelijk bomen. Het mycelium groeit in of rond de haarwortels van de plant. De Symbionten. Op deze manier kan de plant suikers aftappen voor eigen gebruik en de plant kan gemakkelijker en uit een veel groter volume water en de daarin opgeloste mineralen uit de grond opnemen. Ze leven samen in een symbiose.

Amanieten zijn giftig, fopzwammen en vezelkoppen trouwens ook. We vinden de prachtigste vormen en kleuren. Vele met klinkende lange namen. Het eierzakje is wat mij betreft een unieke vondst.

foto: Gerard Stals

Duivelseieren hadden wij al tijdens het voorlopen gespot. Ik ben benieuwd of ze nog te serveren zijn. Want deze gaan we zeker proeven, het is een zwam die met niets anders te verwarren is. Bordje, scherp mes, zakdoekje, er is wat voorbereiding nodig maar dan kun je ook echt iets bijzonders laten

zien en laten proeven. De witte inhoud smaakt naar radijs. In het beukenbos groeit de gele stekelzwam. Weer een andere voortplantingsstrategie dan plaatjes of gaatjes. De sporen komen bij deze zwam uit de stekels.

Foto: René Horsten

Na twee uur is het hoofd vol en duizelt het menigeen van de vreemde lange namen. In het beukenbos horen wij jachthoornblazers spelen. De klanken schallen over de Rode beek. Er is zeker een feest bij de Dalheimermühle. Zin in koffie hebben we ook wel. Willemie belt even naar Hotel St. Ludwig of we daar terecht kunnen. Gelukkig, ze zijn open. Op de terugweg langs het spoor komen we nog de gouden zwameter tegen. Deze is echt van goud. Zo mooi krijg ik hem niet op de foto. Ook nog vermeldenswaardig is het schijnpluimpje, zo iel, vooral met de loep iets schitterends om te bekijken. Het is een slijmzwam, geen paddenstoel, geen dier, geen plant, maar een samenklontering van amoeben die hun voedsel omgolven. Een woord dat mijn computer niet kent. Bij het hotel worden de geleende loepjes ingeleverd en ook de nieuwelingen, Kim en Willie met haar partner, gaan mee voor koffie. Zo kunnen we nog wat napraten en genieten van deze mooie morgen.

Hermien Hendrikx en Willemie van Deutekom

Coördinatoren IVN Plantenwerkgroep Roermond e.o.